Dosar nr. 2c-1940/25
nr.2-25146298-12-2c-16102025-1

H O T Ă R Â R E
În numele legii

27 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătorul, Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani), Vitalii Ciumac, în sediul instanței, a examinat, unipersonal, în procedura pentru cererile cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Coldor Com” împotriva SRL ”Chateau Marani” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

A CONSTATAT:

Argumentele și poziția reclamantului:

La 16 octombrie 2025, SRL „Coldor Com”, prin intermediul avocatului Vasilache Serafim, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Chateau Marani” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat existența unor raporturi juridice obligaționale între SRL „Coldor Com” și SRL „Chateau Marani”, izvorâte din contractul de vânzare-cumpărare încheiat între părți și din facturile fiscale aferente, eliberate la livrării mărfurilor.

Recalamanta menționează că, potrivit datelor contabile, pârâta înregistrează o datorie în cuantum de 13 228,98 lei, rezultată din neachitarea contravalorii mărfurilor livrate.

Explică, că în conformitate cu pct. 2 subpct. 3 din contract, pârâtei îi revenea obligația de a achita contravaloarea mărfurilor în termenul stabilit, însă aceasta nu și-a executat obligația de plată, aflându-se, astfel, în întârziere.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta face trimitere la prevederile art. 774 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

De asemenea, invocă art. 775 alin. (1) din Codul civil, care instituie obligația părților de a se comporta cu bună-credință la naşterea, pe durata existenței, la executarea și la stingerea obligației, precum și art. 776 din Codul civil, conform căruia obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Reclamanta consideră că pârâta este obligată să achite suma restantă în cuantum de 13228,98 lei, având în vedere faptul că mărfurile i-au fost livrate, fiind eliberate facturile fiscale corespunzătoare.

Totodată, făcând trimitere la art.947 din Codul civil, care reglementează clauza penală, reclamanta pretinde la încasarea penalității contractuale pentru întârzierea executării obligației de plată. În acest sens, reclamanta notează că, potrivit pct. 2 subpct. 4 din contract, părțile au prevăzut obligația de plată a penalității în cazul nerespectării termenelor de achitare, cuantumul acesteia fiind determinat în raport cu fiecare livrare și actele confirmative aferente. Conform

calculului prezentat, penalitatea contractuală acumulată până la data de 07 octombrie 2025 constituie suma de 3 859,91 lei.

Reclamanta mai notează că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă și a respectării procedurii prealabile, în adresa pârâtei a fost expediată o notificare prin care i s-a reamintit obligația de plată. Potrivit susținerilor reclamantei, au fost întreprinse măsuri pentru comunicarea notificării atât la adresa fizică, cât și la sediul juridic al pârâtei, însă aceasta nu a recepționat notificarea și nici nu a achitat datoria restantă, circumstanțe care au determinat-o să se adreseze instanței de judecată.

Reclamanta precizează că și-a rezervat dreptul de a solicita încasarea penalităților contractuale, iar prin prezenta acțiune își valorifică dreptul de a pretinde atât achitarea datoriei principale, cât și a penalității aferente întârzierii la plată.

În consecință, SRL „Coldor Com" solicită încasarea de la SRL „Chateau Marani" a datoriei contractuale în cuantum de 13 228,98 lei și a penalității contractuale în cuantum de 3 859,91 lei, în total suma de 17 088,89 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate, constituite din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 2 500 lei.

Argumentele și poziția pârâtului:

În termenul acordat de instanță pentru prezentarea poziției procesuale, pârâta SRL „Chateau Marani" nu și-a exercitat dreptul de a depune referință asupra cererii de chemare în judecată înaintate de SRL „Coldor Com", nu a prezentat obiecții sau explicații scrise cu privire la pretențiile formulate de reclamantă.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând cauza în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, analizând probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor, precum și normele de drept aplicabile raportului juridic litigios, instanța ajunge la concluzia că acțiunea depusă de SRL „Coldor Com" împotriva SRL „Chateau Marani" este întemeiată în parte și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Din sensul art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare. Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale.

În conformitate cu art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) și (3) din CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art.9 alin.(2) lit.a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Potrivit art.774 din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

Conform art.775 din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin. (1).

În confromitate cu art.776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art.858 alin.(2) din Codul civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art.992 din Codul civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Potrivit art. 947 alin.(1) din Codul civil, Calauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Din materialele cauzei rezultă că între SRL „Coldor Com” și SRL „Chateau Marani” s-au stabilit raporturi juridice obligaționale în temeiul contractului de vânzare-cumpărare încheiat între părți. (f.d.7)

Potrivit facturilor fiscale nr. EAT000181708 din 22.11.2024, nr. EAT000183579 din 22.11.2024, nr. EAT000261885 din 26.11.2024, nr. EAT000506441 din 03.12.2024, nr.EAT000631100 din 06.12.2024, nr.EAT000703707 din 10.12.2024, nr. EAT000882378 din 17.12.2024, nr. EAU000082341 din 24.12.2024, nr. EAU000165667 din 27.12.2024, nr. EAU000317840 din 03.01.2025, nr. EAU000434051 din 10.01.2025, reclamanta SRL „Coldor Com” a livrat pârâtei SRL „Chateau Marani” mărfuri în valoare totală de 13 728,98 lei. (f.d.8-18)

Potrivit actului de verificare reciprocă din 02 octombrie 2025, pârâta SRL „Chateau Marani” a efectuat o achitare în sumă de 500 lei, soldul datoriei acesteia față de reclamanta SRL „Coldor Com” constituind 13 228,98 lei. (f.d.19)

Conform pct.2 subpct.3 din contractului încheiat între părți, plata pentru marfă se efectuează de către cumpărător prin virament sau în numerar conform contului de plată în termen de 14 zile din momentul recepționării mărfii, sau în avans prin virament sau numerar conform contului de plată emis de furnizor.

Totodată, potrivit pct. 2 subpct.4 din contract, în cazul achitării întârziate pentru marfa primită, cumpărătorul achită o penalitate în valoare de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.

Instanța reține că, în temeiul raporturilor contractuale stabilite între părți, reclamantei îi revenea obligația de a livra mărfurile convenite, iar pârâtei îi revenea obligația corelativă de a achita contravaloarea acestora în termenul stabilit prin contract.

În speță, reclamanta și-a executat obligația de livrare a mărfurilor, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate la dosar, în timp ce pârâta nu și-a executat integral obligația de plată. Existența soldului restant rezultă din actul de verificare reciprocă prezentat de reclamantă.

Instanța mai reține că reclamanta a întreprins măsuri în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, expediind în adresa pârâtei o reclamație, prin care i-au fost comunicate pretențiile și i s-a oferit posibilitatea achitării benevole a datoriei, însă aceasta a rămas fără răspuns. (f.d.21)

Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt constatate la normele de drept aplicabile, instanța concluzionează că neexecutarea obligației de plată de către pârâtă justifică admiterea pretenției reclamantei privind încasarea datoriei contractuale în cuantum de 13 228,98 lei.

Cu referire la pretenția privind încasarea penalității contractuale, instanța reține că părțile au prevăzut expres, la pct. 2 subpct. 4 din contract, obligația cumpărătorului de a achita o penalitate de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.

Potrivit calculului anexat la cererea de chemare în judecată, reclamanta solicită încasarea unei penalități contractuale în cuantum de 3 859,91 lei, calculată pentru perioada 07.12.2024-07.10.2025. (f.d.20)

Având în vedere clauza contractuală menționată, întârzierea pârâtei în executarea obligației de plată și corectitudinea calculului prezentat de reclamantă, instanța consideră întemeiată pretenția privind încasarea penalității contractuale în cuantum de 3 859,91 lei, motiv pentru care aceasta urmează a fi admisă integral.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța reține că, potrivit art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a pricinii.

Conform art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții.

Potrivit art.96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Din ordinul de plată nr. 1 din 15 octombrie 2025 rezultă că reclamanta a achitat taxa de stat în sumă de 733,52 lei (f.d. 3), iar conform ordinului de plată nr. 1 din aceeași dată rezultă că reclamanta a achitat taxa de timbru în sumă de 200 lei (f.d. 4).

Având în vedere admiterea pretențiilor principale, și înscrisurile care confirmă achitarea taxei de stat și a taxei de timbru, instanța consideră întemeiată cererea reclamantei privind compensarea cheltuielilor de judecată. Prin urmare, urmează a fi încasate de la SRL „Chateau

Marani” în beneficiul SRL „Coldor Com” cheltuielile de judecată compote din taxa de stat în cuantum de 733,52 lei și taxa de timbru în cuantum de 200 lei.

În ceea ce privește pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 2500 lei, instanța constată că la materialele cauzei nu a fost anexat niciun înscris care să confirme suportarea efectivă a acestor cheltuieli și cuantumul lor. În lipsa unor probe care să justifice cheltuielile solicitate, instanța concluzionează că nu sunt întrunite condițiile pentru compensarea acestora. Prin urmare, pretenția reclamantei privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 2500 lei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu art.art.38 alin. (1), 90, 94, 96, 100-105, 206 alin.3, 236, 238-241 Codul de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial acțiunea.

Se încasează de la SRL ”Chateau Marani” (IDNO: 1022600044210) în beneficiul SRL ”Coldor Com”, (IDNO: 1011600027233), suma de 13 228,98 (treisprezece mii două sute douăzeci și opt, 98) lei cu titlu de datorie, suma de 3859,91 (trei mii opt sute cincizeci și nouă, 91) lei cu titlu de penalitate contractuală, suma de 733,52 (șapte sute treizeci și trei, 52) lei cu titlu de taxă de stat și suma de 200 (două sute) lei cu titlu de taxă de timbru.

În rest pretențiile din cererea de chemare în judecată, se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Judecătorul Vitalii Ciumac